

Núm. 92 novembre 2007

SUMARI

- Conversió de la Revista Catalana de Sociologia a format digital
- Normativa de presentació dels articles.
- Cal recordar: 1er Fòrum Mundial de Sociologia. Concurs de Joves Sociòlegs.
- Web de l'ACS.
- Espai d'Opinió: *Per fi he arribat a gran*. Maria Pia Barenys.

Coordinació: Eulàlia Solé
Secretaria: Blanca Betriu
Associació Catalana de Sociologia
Filial de l'Institut d'Estudis Catalans
M. Aurèlia Capmany, 14, 08001 Barcelona
Tels. 93 3248580
Fax: 93 270 11 80
Correu electrònic: bbetriu@iec.cat
Web: <http://acs.iec.cat>

Conversió de la Revista Catalana de Sociologia a format digital

La RCS és una revista de caire científic dins de la disciplina de la Sociologia que té com a objectius promoure la recerca i l'intercanvi de les pràctiques sociològiques dels professionals de la nostra àrea de coneixement.

Actualment, la RCS es troba en procés de transformació a format digital amb el propòsit prioritari de millorar la qualitat de la publicació i la seva difusió a nivell internacional. Fonamentalment es tracta d'acomplir la normativa de les revistes científiques. qüestió que farà augmentar la seva presència.

És per això que la RCS s'ha dotat d'un sistema d'avaluadors externs que farà la selecció dels articles conjuntament amb el Consell Editorial. La tipologia de texts que s'admetran inclou els articles, les notes d'investigació i la crítica de llibres. Es publicaran texts que reuneixin la idoneïtat científica i s'ajustin a la normativa de presentació d'articles de la RCS, la qual reproduïm a continuació.

Us convidem a enviar els vostres texts per publicar a la RCS i us mantindrem informats del procés de conversió a format digital.

Encarna Herrera
Consell Editorial RCS

Normativa de presentació dels articles

- a) El text dels articles tindrà una extensió màxima de 25 pàgines (50.000 matrius) i es presentarà en una versió preparada per a la seva publicació. L'article podrà incorporar quadres i gràfics que siguin adients per a correcta comprensió de les aportacions i conclusions obtingudes.
- b) El text es presentarà en format de processador de text Word per a Windows, a doble espai, amb un tipus de lletra Times New Roman a mida 12, amb un promig de 2.000 matrius (conjunt de caràcters i espais en blanc) per pàgina. Al processador Word el còmput de matrius pot realitzar-se a partir del menú "Eines", funció "Comptar Paraules", a l'epígraf del quadre d'Estadístiques "Caràcters amb espais". Les pàgines hauran d'estar numerades i a l'arxiu se li haurà aplicat el corrector de Word.
- c) El text es presentarà en llengua catalana preferentment, encara que s'admetran originals en d'altres llengües, i en aquest cas seran traduïts per la RCS per tal de ser publicats en llengua catalana. S'haurà d'adjuntar a l'inici de l'article un resum en català, castellà i un altre en anglès. També s'haurà de fer constar a l'inici, a continuació dels resums, les paraules clau en català, castellà i anglès i finalment, el títol de l'article en anglès. Cal presentar un breu currículum (no més de 100 paraules) de l'autor o autors, que haurà d'anar en un arxiu a part.
- d) El text de Crítiques de Llibres tindrà un màxim de 5 pàgines (10.000 matrius) amb les característiques especificades als punts anteriors. A l'encapçalament del text s'haurà d'especificar l'autor, títol, editorial, lloc i data de la publicació del llibre objecte del comentari. S'haurà d'enviar a la Revista en suport paper (3 còpies) i en disquet.
- e) La RCS publicarà Notes d'Investigació sobre investigacions empíriques acabades o en curs tant d'àmbit acadèmic com del món professional. L'extensió màxima serà de 10 pàgines (20.000 matrius) i es presentaran seguint les característiques comentades anteriorment.
- f) Tots els texts enviats per a la seva publicació a la RCS hauran de ser inèdits. Els originals s'enviaran en suport paper i una còpia en disc d'ordinador. En suport paper s'enviaran quatre còpies, una d'elles on consti el nom de l'autor i el currículum breu, la ubicació institucional, numero de telèfon, fax i correu electrònic i tres còpies sense fer constar aquestes dades, per tal de garantir una avaluació universalista de les contribucions.
- g) Els texts que es publiquin a la RCS hauran de ser acceptats prèviament pel Consell de Redacció, que podria rebutjar els que consideri que no són aptes per a la seva publicació a la revista. El Consell de Redacció, en l'avaluació dels texts, demanarà a autors especialistes en la matèria i de reconegut prestigi la seva valoració, com marquen els cànons de les publicacions periòdiques científiques. Els avaluadors externs seran mantinguts en l'anonimat i només a posteriori de la publicació dels texts podria ser revelada la seva identitat.
- h) Les taules, gràfics, mapes, etc., que acompanyin el text han d'integrar-se dins del mateix i anar degudament numerats i ordenats correlativament. També portaran un títol i haurà d'especificar-se la font. A més a més, la seva referència dins del text ha de realitzar-se fent servir el número d'identificació de la taula o quadre de que es tracti.
- i) Les notes han d'anar a peu de pàgina i numerades correlativament. Les cites

dins del text s'efectuaran seguint el model Harvard d'acord al següent exemple (Castells, M. 1997:159). Les referències bibliogràfiques s'han d'incloure al final del text seguint l'ordre alfabètic dels autors i amb la següent estructura:

- Llibre: Giner, Salvador (1992). *Sociologia*. Barcelona, Editorial Península.
- Revista: Bonal, Raimon (1995). "La Sociologia de Catalunya. Aproximació a una història", *Revista Catalana de Sociologia*, 1:11-33.
- Capítol de llibre: Goldthorpe, John (1982) "On the service class: its formation and future", a Giddens, Anthony i Mackenzie, Georges (comps.) *Social class and the division of labour*. Cambridge, Cambridge University Press.

j) Els treballs s'han de remetre a la Secretaria de l'Associació Catalana de Sociologia, C/ M. Aurèlia Capmany, 14, 08001, Barcelona. Tel. 93 324 85 80

Cal recordar

1er Fòrum Mundial de Sociologia

Barcelona, 5 a 8 de setembre de 2008

El termini per presentar propostes de comunicacions dintre del Primer Fòrum de Sociologia de l'ISA s'està acabant. Es pot obtenir informació visitant la pàgina web http://www.isa-sociology.org/barcelona_2008/.

Només cal cercar el programa de sessions acadèmiques que us pugui interessar (en comitès d'investigació, grups de treball o grups temàtics) i seguir les instruccions.

Concurs de Joves Sociòlegs

Atorgat per l'Associació Catalana de Sociologia, enguany es convoca per dotzena vegada.

Els objectius del premi són promoure la investigació sociològica entre els joves investigadors i contribuir a l'estímul i el desenvolupament del treball de recerca en Ciències Socials a Catalunya.

Poden prendre part en aquesta convocatòria els llicenciats en Sociologia en els darrers tres anys, els estudiants de doctorat, els doctorats en Sociologia en els darrers tres anys i equips de treball novells (del quals els membres han de complir els requisits anteriors).

El premi és per a un treball d'investigació sociològica, teòric o empíric i inèdit, en què es valorarà l'enfocament innovador, el rigor metodològic i la solidesa argumental.

La dotació del premi és de dos mil euros (2.000).

L'Associació Catalana de Sociologia promourà la publicació del treball o dels treballs premiats en la *Revista de l'Associació Catalana de Sociologia*.

Termini d'admissió de candidatures: 3 de desembre de 2007.

Podeu consultar les bases a <http://www.iec.cat>
I per a més informació: Associació Catalana de Sociologia, tel. 93 324 85 80, acs@iec.cat

Web de l'ACS

El procés d'actualització de la web de l'Associació comença a donar fruits. Podeu consultar-la a l'adreça: <http://acs.iec.cat>

Espai d'opinió

Es poden oferir articles per ser publicats, així com enviar rèpliques curtes a la manera de *Cartes dels lectors*. En ambdós casos, dirigir-vos a Eulàlia Solé a l'adreça de la secretaria de l'ACS: bbetriu@iec.cat L'Associació Catalana de Sociologia no ha de compartir necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

Maria Pia Barenys

Per fi he arribat a gran

Per fi he arribat a gran. Sí, sóc una persona gran. Us explico. Des de que tenia 20 anys i fins ara, que en tinc 63, que m'interesso pel món de la vellesa. Això vol dir tota una vida amb aquest tema a l'espatlla des de diferents àmbits socials i laborals, és a dir, docents i investigadors, i sempre des de la perspectiva sociològica. El perquè una persona molt jove es dedica a aquest tema donaria per a una llarga dissertació, la qual, els que ens hi dediquem, hem pensat de fer alguna vegada. En el meu cas, la pregunta/hipòtesi era: ¿com una persona gran, que lògicament ha estat jove, pot haver entomat tots els canvis que li han sobrevingut, tant físics com anímics i socials, i mantenir-se en la seva personalitat, alhora que sobreviure? Des de la perspectiva d'una persona jove, aquests canvis es valoren com a negatius. Sabreu que, als anys seixanta, la vellesa patia d'un estereotip marcadament negatiu, en tots els aspectes.

Ara no ho veig així. No caldria ni dir-ho. Com algú em comentava, hagués estat irònic que, després de tota la vida dedicant-me a estudiar la vellesa, no hagués pogut arribar-hi.

Una de les causes que em va motivar a prejubilar-me era la de comprovar, per fi, com s'estava jubilada. Havia llegit tant les teories i les experiències dels altres que ja era hora de constatar-les per mi mateixa. Cada situació és diferent, però hi ha denominadors comuns en el fet de jubilar-se. Per altra banda, si no fos així no seria possible la Sociologia.

Un tema a debatre, i amb el que t'enfrontes quan et jubiles, és la visió dels altres, i per tant, l'imaginari social com a persona desvagada que no fa res, o que no ha de fer res per obligació, i que té tot el temps lliure. En comptes de temps lliure, jo parlaria de temps de lliure disposició. Però no lliure de compromisos, perquè el fet de viure ja és una cosa molt compromesa, molt prometedora i comprometedora.

Quan vaig fer 61 anys em vaig acollir al pla d'emeritatge, com es coneix a la UAB, o de prejubilació. És a dir, la UAB et complementa la pensió, de forma que et ve a sortir un 15% menys del que guanyaves. Això per tal de que te'n vagis de la docència regular, la qual serà coberta per un, o una, docent segurament en precari, al qual haurà de pagar molt menys per la mateixa feina, atès que no té sexenis, ni trams de docència, ni antiguitat. Per a mi, la gràcia d'aquesta situació és que et permet conservar un despatx compartit, amb tot el que això representa de disposar d'ordinador, telèfon, taula i cadira, és a dir, d'un lloc per treballar amb el teu grup d'investigació i fer tutories. I també, si s'escau, estar a disposició del departament per fer algun encàrrec puntual.

Puc dir que, a diferència d'altres jubilacions, aquest tipus no suposa un trencament radical amb el lloc de treball, i entra en una de les variades formes que els sindicats i les organitzacions de gent gran contempen com a òptimes. Com bé sabem, el treball és quelcom més que el sou que rebem. També hi compten les relacions socials, la valoració in situ, etc. Valoració que desapareix així que et barreges amb altres àmbits de la societat civil i passes a ser una jubilada amb tot el temps lliure, com et diu tothom. Alguns amb ulls d'enveja, uns altres amb la por o el misteri pintat a la cara tot preguntant-se: què faria jo si no hagués d'anar la feina? I més concretament: qui seria jo fora de la UAB?

Per tant, cal situar-te i refer l'escala de valors. És un avantatge viure, i viure molts anys. Tal com hem constatat per les estadístiques, la nostra esperança de vida al néixer supera els 80 anys, i cada cop més anys ens separen de la fi del treball. Amb tant de temps per endavant et pots permetre agafar altres compromisos. Com diu Anne Marie Guillemard, per a les societats futures es preveu una llarga vida de formació i de treball alternativament, de tal manera que ni la formació ni el treball siguin etapes tancades en si mateixes, amb un principi i un final.

Els primers mesos, fins i tot el primer any, és possible que un/una vagi una mica venut. Es

tracta o bé de fer-se un pla de previsions a complir, com ara desigs no realitzats, d'oferir a altres indrets l'especialització adquirida, etc..., o bé d'escoltar-se a un/una mateix. I hom s'adona de quan temps feia que no s'escoltava, potser des de la joventut. I aleshores les possibilitats són immenses, des de realitzar els anhels fins a no deixar de banda els coneixements adquirits, que ja formen part d'un mateix, i adquirir compromisos a tort i a dret amb la societat civil. I és bo tenir clar allò que no vols fer, perquè en la situació de temps lliure, que diuen els altres, et poden organitzar la vida si tu no te l'organitzes.

Parlant d'organització, l'oci dels vells és actualment una de les branques més reeixides. I la forma d'oci es pot diferenciar, com en tots els àmbits, per classes socials. Si vius en el cinturó d'una gran ciutat, i més enllà a les rodalies, tens l'acollida dels casals. Cada barri i cada poble, per petit que sigui, tenen un casal per a gent gran. La distribució d'aquests a Barcelona, segons el mapa de Serveis Personals de l'Ajuntament, posa de manifest que als barris burgesos, benestants, com es diu ara, els casals públics són pràcticament inexistents, i en canvi abunden els cercles privats. Públics o privats, uns i altres tenen la missió de ser un lloc de reunió i d'organització d'activitats per als seus socis.

Podríem parlar també, dins de l'oci, de l'organització de viatges. Des del pare o la mare IMSERSO, que es diversifica i ofereix fins i tot estades a balnearis, fins a les excursions que es muntan en cada casal. L'oferta es diversifica i amplia quasi fins a l'infinit, com vàrem poder comprovar en un estudi fet pel GEV (Grup d'Estudis de la Vellesa) sobre els Casals

Municipals a BCN en què vàrem trobar més de 70 tipus diferents d'activitats i formes d'organització. Actualment, les activitats que es fomenten són les de caràcter formatiu, és a dir, aquelles en les quals la persona pugui aprendre coses o bé aprofundir en les seves habilitats.

També cal dir que els centres culturals de Barcelona adreçats a tota la població es nodreixen bàsicament de gent jubilada benestant, atès que són de pagament, com ara la Casa Elizalde o la Casa Golferich, per citar-ne dos d'entre tants.

Si he agafat l'oci, i més concretament l'oci social, si és que hi ha alguna acció humana que no sigui social, fins i tot la més íntima i personal, ha estat per demostrar que en les formes d'oci que l'imaginari social atribueix a la gent gran (jubilació igual a temps lliure, igual a temps buit), i que diuen que és allò a què es dedica majoritàriament, ha estat per demostrar que també existeix el compromís personal i social, i que aquest també està organitzat.

Ara només em cal decidir, i triar, respecte de tot el que m'ho ofereix la vida. I fer-ho amb un major control precisament sobre la meua pròpia vida, perquè ja he arribat a gran.

I per altra banda, des de la meua vessant de gerontòloga finalment he arribat a ser el meu propi objecte d'estudi. Això diríem que és la quadratura del cercle!

Mariapia Barenys

Professora emèrita de la UAB
Directora del GEV (Grup d'Estudis Vellesa)